

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2014 roku

Sąd Rejonowy VI Wydział Karny w Świdnicy w składzie:

Przewodniczący SSR Justyna Gawin – Kwiatek

Protokolant Monika Pietrzak

przy udziale Grażyny Bim – Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy

po rozpoznaniu w dniach 8 lipca 2013 roku, 28 października 2013 roku, 25 listopada 2013 roku, 20 grudnia 2013 roku, 15 stycznia 2014 roku sprawy karnej

A. W. (1) urodzonego (...) w Ś., syna T. i R. z domu O.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie pomiędzy 13 lipca 2012 r. a 18 lipca 2012 r. w Ś. woj. (...) nabył samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 80 520 zł, który to pojazd pochodził z kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu 13 lipca 2012 r. w U. z parkingu niestrzeżonego przy ul. (...), czym działał na szkodę obywatela Niemiec A. M.

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

2. w okresie pomiędzy 01 lipca 2012 r. a 18 lipca 2012 r. w Ś. woj. (...) nabył samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 64 000 zł, który to pojazd pochodził z kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu 01 lipca 2012 r. w P. z posesji przy domu jednorodzinnym o nr 81, czym działał na szkodę K. K.

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

3. w okresie pomiędzy 30 czerwca 2012 r. a 18 lipca 2012 r. w Ś. woj. (...) nabył samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 130 000 zł, który to pojazd pochodził z kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu 30 czerwca 2012 r. w D. z terenu Ośrodka (...), czym działał na szkodę obywatela Niemiec U. H.

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

4. w okresie pomiędzy 28 kwietnia 2012 r. a 18 lipca 2012 r. w Ś. woj. (...) nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 100 000 zł który to pojazd pochodził z kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu 28 kwietnia 2012 r. w W., czym działał na szkodę obywatela Niemiec H. S.

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

I. oskarżonego ***A. W. (1)*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 291 § 1 kk po przyjęciu, że czyny te popełnione zostały warunkach art. 91 § 1 kk i po przyjęciu, że oskarżony nie działał na niczyją szkodę tj. występków z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 kk wymierza mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności oskarżonemu warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 33 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki wynosi 20 (dwadzieścia) złotych,

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt III kary grzywny zalicza okres zatrzymania oskarżonego od dnia 18 lipca 2012 roku do dnia 20 lipca 2012 roku, przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny,

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 806 złotych i zobowiązuje go do uiszczenia 300 złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VI K 58/13

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego na rozprawie postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 kwietnia 2012 roku w W. z parkingu hotelu (...) nieustaleni sprawcy dokonali kradzieży samochodu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...)i nr VIN (...) o wartości 100 000 zł. Samochód stanowił własność obywatela Niemiec H. S..

Dowód:

- zeznania świadków H. S. k. 3-5 odw., J. C. k. 10 odw.– 11, S. Z. k. 12 odw. – 13, K. D. k. 14 odw. – 15 odw., I. dzik k. 17 odw.- 18,

W dniu 30 czerwca 2012 roku w D. z parkingu przy hotelu (...) nieustaleni sprawcy dokonali kradzieży samochodu marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i nr VIN (...) o wartości 130 000 zł. Samochód stanowił własność obywatela Niemiec U. H..

Dowód:

- zeznania świadka U. H. k. 136 – 138, 330 – 331

W nocy z 1 na 2 lipca 2012 roku w P. z terenu prywatnej posesji nieustaleni sprawcy dokonali kradzieży samochodu marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i nr VIN (...) o wartości 64 000 zł. Samochód stanowił własność mieszkającego w Niemczech K. K..

Dowód:

- zeznania świadka K. K. k. 131- 132, 194-194 odw.,
- akta 1 Ds. 581/12

W dniu 13 lipca 2012 roku w U. z parkingu przy pensjonacie (...) nieustaleni sprawcy dokonali kradzieży samochodu marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i nr VIN (...) o wartości 80 520 zł. Samochód stanowił własność obywatela Niemiec A. M..

Dowód:

- zeznania świadków A. M. k. 119 – 121, 323-325

W 2011 roku do oskarżonego **A. W. (1)** przyjechał A. S. (1) pseudonim (...) i zaproponował mu kupno na części samochodu marki M. (...) klasy, rocznik 2006. A. W. (1) zgodził się na tę propozycję i kupił przedmiotowy samochód za

kwotę 25 tys. złotych. A. W. (1) i A. S. (1) wymienili się wówczas numerami telefonów i uzgodnili, że A. S. (1) przywiezie oskarżonemu samochody do sprzedania na części jeśli będzie jakieś miał.

I tak A. S. (1) przywiózł oskarżonemu w czasie dokładnie nie ustalonym między 28 kwietnia 2012 roku a 18 lipca 2012 roku, następujące pojazdy:

- wyżej opisany samochód marki B. (...) stanowiący własność obywatela Niemiec A. M., za który oskarżony zapłacił 20 000 zł, samochód nie miał widocznych uszkodzeń stacyjki ani zamków w drzwiach, miał niemieckie tablice rejestracyjne
- wyżej opisany samochód marki B. (...) stanowiący własność K. K., za który oskarżony zapłacił 12 000 zł, samochód nie miał widocznych uszkodzeń stacyjki oraz zamków w drzwiach, nie miał żadnej dokumentacji, miał jeden kluczyk wyglądający jak oryginalny, auto było na niemieckich tablicach rejestracyjnych;
- wyżej opisany samochód marki B. (...) stanowiący własność obywatela Niemiec Udo H., za który oskarżony zapłacił 15 000 zł, auto nie miało widocznych uszkodzeń stacyjki oraz zamków w drzwiach, nie miało żadnej dokumentacji, miał jeden kluczyk wyglądający jak oryginalny, samochód miał niemieckie tablice rejestracyjne,
- wyżej opisany samochód marki V. (...) stanowiący własność obywatela Niemiec H. S., za który oskarżony zapłacił 10 000 zł, auto nie miało widocznych uszkodzeń stacyjki oraz zamków w drzwiach, nie miało żadnej dokumentacji, miał jeden kluczyk wyglądający jak oryginalny, w samochodzie był tylko jeden fotel kierowcy rozebrany częściowo od środka, samochód miał niemieckie tablice rejestracyjne

a także

- B. (...) koloru niebieskiego rocznik 2008,
- B. (...) koloru czarnego rocznik 2007.

Wszystkie te samochody zostały rozebrane na części w nieustalonym miejscu, większość tych części została sprzedana różnym nieustalonym osobom. Oskarżony A. W. miał świadomość, że samochody te pochodzą z kradzieży.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 146-148, 154, 164- 164 odw., 243 odw., 385-388
- zeznania świadka T. K. k. 426 odw. – 428
- protokoły przeszukania k. 105 – 109, 110 – 114

W dniu 18 lipca 2012 roku funkcjonariusze policji z Wydziału Kryminalnego K. w J., z Wydziału Kryminalnego KWP we W. oraz z międzynarodowej grupy policyjnej (...) zajmującej się zwalczaniem tzw. przestępczości samochodowej dokonali przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych zajmowanych przez oskarżonego tj. mieszkania położonego w Ś. przy ul. (...) i myjni samochodowej znajdującej się na terenie spółki (...) przy ul. (...) w Ś..

W czynnościach tych uczestniczyli min. T. K., A. S. (2) i P. P..

W czasie przeszukania na terenie myjni wśród części leżących na regałach i poukładanych na paletach znaleziono min.:

- 2 poduszki powietrzne, CD/DVD player i 2 tablice rejestracyjne (schowane pod stołem) z samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...), stanowiącego własność A. M.,
- odtwarzacz CD, zmieniarkę CD i poduszkę powietrzną i tablice rejestracyjne (schowane pod stołem) z samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...), stanowiącego własność K. K.,

- 2 poduszki powietrzne, 2 tablice rejestracyjne (schowane pod stołem) z pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...), stanowiącego własność U. H..

W czasie przeszukania zabezpieczono również szereg innych części w tym takie, z których pousuwano naklejki pozwalające na ustalenie nr VIN pojazdu z którego pochodziły.

W toku przeszukania nie znaleziono części z samochodu stanowiącego własność H. S., a skradzionego w dniu 28 kwietnia 2012 roku. W czasie przeszukania oskarżony podał funkcjonariuszowi Policji T. K., że samochody, z których pochodziły zabezpieczone części kupił od mężczyzny o pseudonimie (...), że auta te rozebrał na części, a części sprzedał. Podał również, że ma dowody zakupu na części, dowody te ma w domu i u księgowej.

Oskarżony zakupił części min. od M. B. (1), umowa sprzedaży opatrzona została datą 15 lipca 2012 roku, a płatność (65.000 zł) dokonana była gotówką.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 146-148, 154, 164- 164 odw., 243 odw., 385-388
- zeznania świadków K. P. k. 99 odw. – 101, P. T. k. 102 odw. – 104, 406- 407, P. P. k. 407- 407 odw., M. B. (1) k. 426 odw., T. K. k. 426 odw. – 428, A. S. (2) k. 428
- protokół oględzin k. 175- 179, 180- 184
- protokół zatrzymania k. 98
- protokół przeszukania k. 105 - 109, 110- 111,
- zestawienia k. 226- 234,
- umowa sprzedaży części k. 390 –391
- potwierdzenie k. 381

Oskarżony **A. W. (1)** jest żonaty, ma na utrzymaniu żonę i syna w wieku 5 lat. Prowadzi własną działalność gospodarczą – pomoc drogową oraz handel częściami do samochodów. Z tytułu prowadzonej działalności uzyskuje dochody w wysokości 5 tys. zł miesięcznie netto. Oskarżony nie był dotychczas karany.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 146-148, 154, 164- 164 odw., 243 odw., 385-388
- informacja z K. k. 413

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony **A. W. (1)** przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W dniu 19 lipca 2012 roku wyjaśnił, że od 2009 roku prowadzi działalność gospodarczą polegającą na handlu częściami samochodowymi oraz samochodami bez prawa rejestracji oraz świadczeniu pomocy drogowej. Większość części, które sprzedawał za pośrednictwem portali internetowych nabywał uprzednio na giełdach samochodowych. W 2011 roku przyjechał do niego A. S. (1) i zaproponował mu kupno na części samochodu marki M. (...) klasy, rocznik 2006. A. W. (1) zgodził się na tę propozycję i kupił przedmiotowy samochód za kwotę 25 tys. złotych. Samochód ten miał jedynie ubezpieczenie i niemiecki (...). Po dokonaniu tej transakcji A. W. (1) i A. S. (1) wymienili się telefonami i uzgodnili, że jak A. S. (1) będzie miał jakieś samochody do sprzedania na części, to będzie je przywoził do A. W.. Oskarżony podał, że w czerwcu 2012 roku w kilkudniowych odstępach kupił od A. S. (1):

- B. (...) rocznik 2006 koloru czarnego za kwotę 20 tys. zł – auto nie miało żadnej dokumentacji, był jeden kluczyk wyglądający jak oryginalny, samochód nie miał widocznych uszkodzeń zamka stacyjki ani zamków w drzwiach A. W. wyjaśnił, że domyślał się, że samochód ten pochodzi z kradzieży. Ponadto samochód ten posiadał niemieckie tablice rejestracyjne. Auto to zostało rozebrane na części a większość z nich została sprzedana różnym osobom, oskarżony podał, że nie pamięta komu.

- B. (...) rocznik 2004 koloru zielonego za kwotę 12 tys. zł – auto nie miało widocznych uszkodzeń stacyjki oraz zamków w drzwiach, nie miało żadnej dokumentacji, był jeden kluczyk wyglądający jak oryginalny. Auto było na niemieckich tablicach rejestracyjnych. Auto to zostało również rozebrane na części i większość z nich została sprzedana różnym osobom,

- B. (...) rocznik 2009 koloru białego za kwotę 15 tys. zł – auto nie miało widocznych uszkodzeń stacyjki oraz zamków w drzwiach, nie miało żadnej dokumentacji, był jeden kluczyk wyglądający jak oryginalny. Auto było na niemieckich tablicach rejestracyjnych. Auto to zostało rozebrane na części a większość z tych części została sprzedana różnym osobom,

- V. (...) koloru czarnego za kwotę około 10 tys. zł - auto nie miało widocznych uszkodzeń stacyjki oraz zamków w drzwiach, nie miało żadnej dokumentacji, był jeden kluczyk wyglądający jak oryginalny. W samochodzie był tylko jeden fotel kierowcy rozebrany częściowo od środka. Samochód miał niemieckie tablice rejestracyjne i został rozebrany na części, części te zostały sprzedane – oskarżony podał, że nie pamięta komu,

- B. (...) koloru niebieskiego rocznik 2008 lub młodszy. Samochód ten miał silnik 3.0 benzyna w (...) i niemieckie tablice rejestracyjne, nie posiadał żadnych dokumentów. Nie miał widocznych uszkodzeń zamków. Samochód został również rozebrany i sprzedany na części.

- B. (...) koloru czarnego rocznik 2007 lub młodszy. A. W. nie pamięta czy auto to miało silnik benzynowy czy diesel. Samochód nie posiadał widocznych uszkodzeń zamków, nie miał dokumentów. Samochód został rozebrany i sprzedany na części różnym osobom .

Oskarżony wyjaśnił że zabezpieczone w trakcie przeszukania dokonanego w dniu 18 lipca 2012 roku w jego warsztacie pocięte tablice rejestracyjne znajdowały się na samochodach, które przywiózł mu A. S. (1). Zdarzało się też tak, że auto przyjeżdżało na jednych tablicach rejestracyjnych a drugie tablice były w bagażniku, dlatego też tablic było więcej niż kupionych aut.

A. W. wyjaśnił, że zabezpieczone w czasie przeszukania radia samochodowe, części samochodowe w postaci poduszek powietrznych, kurtyn samochodowych, nawigacji samochodowych, zderzaków oraz kompletnych podwozi zakupił na giełdzie samochodowej w L. od różnych osób, których nazwisk nie pamięta. Nie wykluczył, że wśród tych zabezpieczonych części mogły znajdować się też części od samochodów zakupionych od A. S. (1).

A. S. (1) przyjeżdżał do oskarżonego autami, które następnie oskarżony kupował. Po dokonaniu transakcji A. W. odwoził A. S. (1) na teren restauracji (...) w Ś. – oskarżony podał, że nie wie, jednak kto odbierał A. S. z tej restauracji. Do oskarżonego A. S. zawsze przyjeżdżał sam.

A. W. wyjaśnił, że A. S. nigdy wprost nie powiedział mu, że samochody, które od niego kupuje pochodzą z kradzieży, ale A. W. domyślał się. Podał, że nie miał wiedzy kto kradł te samochody.

Oskarżony wyjaśnił około 3 lat temu poznał mężczyznę o imieniu M. i PS. (...), (...) zamieszkałego i pochodzącego z Z.. Meczczyna ten powiedział mu, że ma dwa auta do sprzedania i zapytał czy A. W. nie ma na nie kupca. Jednym z tych aut było R. (...) koloru szarego na greckich tablicach rejestracyjnych, które kupił jakiś mechanik z warsztatu samochodowego w P. - oskarżony znalazł kupca na ten samochód i skontaktował go z M. - auto to zostało jednak zabezpieczone przez Policję ponieważ okazało się, że pochodzi ono z kradzieży. Drugim samochodem była T. (...), na który A. W. znalazł nabywcę z L. - ten samochód również został zabezpieczony przez Policję ponieważ był kradziony.

Mężczyzna o imieniu M. prosił go jeszcze o znalezienie kupca na kolejną T. (...), ale oskarżony nie zgodził. A. W. wyjaśnił, że M. nie mówił mu, że te samochody pochodzą z kradzieży, ale domyślał się tego.

Drugi raz słuchany w toku postępowaniu przygotowawczego również w dniu 19 lipca 2012 roku A. W. (1) również przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych i wyjaśnił, że na początku jego współpracy z A. S. (1) nie wiedział jak on się nazywa – wyszło to dopiero po jakimś czasie. Raz była taka sytuacja, że S. załatwił mu apartament w K. i na dowodzie wpłaty było jego nazwisko.

Oskarżony oświadczył wówczas, że chce dobrowolnie poddać się karze zaproponowanej przez Prokuratora.

Po okazaniu przez przesłuchującego tablicy poglądowej z wizerunkami oskarżony rozpoznał A. S. (1).

Trzeci raz oskarżony słuchany był w dniu 20 lipca 2012 roku przez prokuratora prowadzącego postępowanie w sprawie podtrzymał wówczas w całości wyjaśnienia złożone wcześniej na Policji.

Po okazaniu przez przesłuchującego tablicy poglądowej z wizerunkami oskarżony rozpoznał mężczyznę o imieniu M., na którego mówią (...).

Oskarżony wyjaśnił, iż nie wie czy M. miał na te samochody dokumenty. Później M. dzwonił do niego z propozycją sprzedaży mu kolejnej T. (...) jednak oskarżony odmówił w pośredniczeniu w sprzedaży, bo dowiedział się, że M. może mieć kradzione samochody

Oskarżony słuchany 4 raz w obecności obrońcy w dniu 13 grudnia 2012 roku, odmówił składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania, oświadczył również, że nie chce dobrowolnie poddać się karze.

W toku postępowania sądowego oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Podał, iż około roku wcześniej w okresie letnim przyjechała do niego policja (...) na kontrolę pod zarzutem posiadania przez niego V. (...). W czasie przeszukania znaleziono zderzaki, do których były przymocowane tablice rejestracyjne oraz znaleziono tablice rejestracyjne leżące luzem. Oprócz tego w kartonach było ponad sto sztuk poduszek powietrznych, był też cały karton elektroniki samochodowej tj. sterowniki i moduły, a ponadto były elementy karoserii B.. Policjanci stwierdzili, że tablice te pochodzą z aut z kradzieży. A. W. (1) powiedział, że posiada umowy nabycia tych części w domu lub u księgowej. Zadzwonił także do swojego prawnika. Zwrócił się z prośbą do funkcjonariuszy policji o możliwość pojechania do księgowej, aby okazać te umowy, jednak funkcjonariusze nie wyrazili na to zgody. Oskarżony wyjaśnił również, że kupował zderzaki wraz z tablicami. Części te kupił od M. B. (1), u którego kilkakrotnie dokonywał zakupów. O fakcie tym poinformował funkcjonariuszy policji. M. B. ma zarejestrowaną firmę zajmującą się handlem częściami. A. W. podał, że oryginał umowy znajduje się u niego.

Następnie wyjaśnił, że policja zatrzymała i wypytywała jego współpracowników, a on mówił policjantom, że współpracownicy nie mają z tym nic wspólnego i nie posiadają wiedzy na temat zakupu zderzaków. Policjanci jak podał A. W. powiedzieli mu, że jeżeli się przyzna i wskaże osobę, o którą im chodzi, to oni pracowników zwolnią. Oskarżony wskazał na A. S. (1). Następnie podał, że dogadał się z policjantami tak, że on „nagada” na S., a oni puszcza jego pracowników do domów. Pracownicy zostali przesłuchani w aucie na zewnątrz firmy i zwolnieni do domów. Następnie oskarżony został przewieziony do J., gdzie jak podał „siadł z policjantami w celu omówienia szczegółów”. Policjant mówili mu co ma wyjaśniać, a jemu zależało żeby zwolnili go do domu.

A. W. (1) nie podtrzymał wyjaśnień wcześniej złożonych przez niego a spisanych na kartach 146-148 i podał, że wyjaśnienia te zostały sporządzone przez policję. Treść tych wyjaśnień została uzgodniona z tymi policjantami, którzy dokonywali przeszukania – uzgodnienia trwały godzinę. Następnie oskarżonego przesłuchiwał inny policjant, ale jeden z tamtych cały czas był obecny przy przesłuchaniu.

Zaprzeczył wyjaśnieniom złożonym poprzednio – nigdy nie był w K., nikt nie załatwiał dla niego wyjazdu.

Nie podtrzymał wyjaśnień złożonych wcześniej i zapisanych na kartach 164- 164 odw., stwierdził, że M. faktycznie kiedyś spotkał, M. do niego zadzwonił albo osoba, która się za niego podawała mówiąc, że ma do sprzedania auto i pytając czy oskarżony jest zainteresowany. A W. odpowiedział, że nie i dał mu numer do kogoś innego. Na policji wyjaśniał tak chociaż to nie było prawdą. Policjant powiedział do niego, że i tak będzie przesłuchiwany za trzy miesiące.

Oskarżony podał, że sugerowano mu, że jeżeli nie złoży wyjaśnień i nie przyzna się, to będzie aresztowany, bo nie współpracuje z policją, a nadto policjant powiedział mu, że z prokuratorem jest dogadane, że dostanie „wyrok w zawieszeniu”. Był w stresie i nie chciał wracać do areszt, z którego dopiero wyszedł.

Podał, że z jego warsztatu zabrano ponad 300 części, a zwrócono mu uszkodzone, było ich około 290. Część rzeczy odebrał a części nie, bo – poduszki powietrzne zostały uszkodzone, elektronika została zalana wodą i leżała na podwórku. W tym czasie zaciągnął sporo pożyczek – ok. 200 000 zł, a samego obrotu od maja do grudnia miał 2 500 000 zł. Wyjaśnił także, że miesięcznie kupował 2-3 tirów części samochodowych (część od ludzi a część z fabryki (...), z którą w tamtym czasie współpracował) a na wszystkie transakcje ma dokumenty. Jak kupował części od ludzi, którzy nie mają swojej założonej działalności gospodarczej, to wtedy kserował ich dowód osobisty. Średnio dwa razy w tygodniu miał nieoficjalną kontrolę policji. W tym czasie kupił też „do zrobienia” auta i te części kupione od M. B. pasowały do tych aut. Podał, że miał faktycznie V. (...), ale nie powiedział o tym (przedłożył umowę kupna). Zna A. S. (1) z widzenia, podał „kojarzy go”.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 146-148, 154, 164- 164 odw., 243 odw., 385-388

* * *

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwolił Sądowi na przyjęcie, że oskarżony **A. W. (1)** jest sprawcą i jest winien popełnienia zarzucanych mu czynów. Prowadzących do takiego wniosku ustaleń Sąd dokonał na podstawie wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego, a także w oparciu o zeznania świadków K. P., P. T., P. P., T. K., A. S. (2), M. B. (1), H. S., J. C., S. Z., K. D., I. D., U. H., K. K., A. M. i dokumenty w postaci akt sprawy o sygnaturze 1 Ds. 581/12, protokół oględzin, protokół zatrzymania, protokołów przeszukania, zestawień, umowy sprzedaży części, potwierdzenia zapłaty.

Zeznania świadków H. S., J. C., S. Z., K. D., I. D., U. H., K. K., A. M. były dowodem na dokonania kradzieży kupionych przez oskarżonego pojazdów.

Zeznania P. P., T. K. i A. S. (2) uznane przez Sąd za wiarygodne stanowiły dowód dokonania przeszukania, zabezpieczenia części pochodzących z kradzionych aut i dowód prawdziwości wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego. Świadczeni podali, że oskarżony już w czasie przeszukania mówił o tym, że nabył kradzione samochody od A. S. (1), świadkowie P. P. i A. S. (2) zaprzeczyli, by uczestniczyli w przesłuchaniu oskarżonego, wszyscy zaś zaprzeczyli i by mieli wpływ na treść jego wyjaśnień.

Zeznania K. P. i P. T. pozwoliły ustalić okoliczności przeszukania, na ich podstawie Sąd ustalił również, że świadkowie jako pracownicy oskarżonego nie byli zorientowani we wszystkich podejmowanych przez niego działaniach.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony złożył wyjaśnienia w Komendzie Miejskiej Policji w J. (k. 146-148, 154) oraz w prokuraturze (k. 164- 164 odw). W czasie tych przesłuchań przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Podał, że kupił od A. S. (1) samochody pochodzące z kradzieży, po rozłożeniu tych pojazdów na części, części te sprzedał, poduszki powietrzne, sprzęt elektroniczny a także tablice rejestracyjne z tych pojazdów pozostały jeszcze na terenie jego firmy. Ze wskazanymi wyjaśnieniami harmonizują dowody w postaci protokołów przeszukania i zeznania funkcjonariuszy Policji, którzy podali, że oskarżony przyznał już w toku przeszukania, że części pochodzą z aut zakupionych od A. S. (1) (co zresztą było zaskoczeniem dla policjantów, gdyż wiązali działania oskarżonego z (...) grupą przestępczą zajmująca się kradzieżą samochodów). Sąd nie stracił jednak z pola widzenia treści wyjaśnień

złożonych przez oskarżonego na rozprawie (k. 385-388). A. W. (1) wyjaśnił wówczas, że nie kupił od A. S. (1) wskazanych w zarzutach samochodów, znalezione części od tych samochodów pochodzić miały od M. B. (1), od którego oskarżony zakupił większą ilość części w dniu 15 lipca 2014 roku. Po ujawnieniu mu jego wyjaśnień z postępowania przygotowawczego podał, że został namówiony przez policjantów, by złożył wyjaśnienia tej treści, by pomógł A. S. (1), a wówczas nie będzie tymczasowo aresztowany i otrzyma karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Należy zaznaczyć, że „odwołanie wyjaśnień przyznających fakty obciążające oskarżonego nie może automatycznie powodować wyeliminowania ich z materiału dowodowego, bez wnikięcia w konkretne okoliczności zawarte w tych wyjaśnieniach” (wyrok SA w Białymstoku z dnia 12 czerwca 2003 roku sygn. akt II AKa 157/03).

Zważyć należy, że oskarżony po przesłuchaniu przez policję przesłuchany został przez prokuratora i wyjaśnienie swoje podtrzymał. Zmiana wyjaśnień przez oskarżonego może być oceniona jedynie jako nieudolna linia obrony. A. W. (1) przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i uczynił to trzykrotnie. Mimo tego, że następnie przyznanie swoje odwołał, podając powody, dla których zadeklarował przyznanie się, to owo przyznanie się oskarżonego Sąd potraktował jako dowód winy. Przede wszystkim dlatego, że przyznanie to było konsekwentne i stanowcze, treść złożonych wyjaśnień pozostawał w zgodzie z doświadczeniem życiowym i logiką. Wyjaśnienia były szczegółowe, odnosiły się również do działań przestępczych oskarżonego nie związanych z niniejszą sprawą. A. W. (1) dokonał samodenuncjacji tłumacząc „chce mieć już wszystkie moje przestępstwa rozliczone za jednym zamachem aby móc wszystko zacząć od początku ale tym razem zgodnie z prawem” (k. 148). Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że oskarżony krótko po opuszczeniu aresztu śledczego w innej sprawie obawiał się ponownego pozbawienia wolności. Dlatego też przyznał się do zakupu samochodów od A. S. (1), wyjawiał też inne swoje niezgodne z prawem działania, zrobił to jednak nie po namowach policjantów, ale dobrowolnie.

Oskarżony podał, że pojazdy kupione od A. S. (1) zostały rozłożone na części, nie wskazał jednak miejsca, w którym zostało to zrobione, przesłuchujący nie zapytali o to. Oskarżony podał także, że pojazdy te kupił w czerwcu 2012 roku chociaż dwa samochody skradzione zostały w lipcu. Okoliczności te nie mogą jednak zdecydować, że wersja przedstawiana przez oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego jest nieprawdziwa. Oczywiście jest, że gdyby funkcjonariusze policji mieli uczestniczyć, jak podaje oskarżony w układaniu treści jego wyjaśnień i to celem uzyskania dowodów przeciwko A. S. (1), wyjaśnienia te uwzględniałyby fakt kradzieży pojazdów w lipcu, oświadczenie oskarżonego o dacie zakupu można więc potraktować jako pomyłkę. Trudno ustalić dlaczego przesłuchujący nie zapytali oskarżonego o miejsce rozbiórki samochodów, brak tej informacji nie przesądza jeszcze o nieprawdziwości oświadczenia oskarżonego, co do tego, że samochody te zostały rozebrane na części. Samochody stanowiące własność A. M., K. K. i U. H. skradzione zostały w lipcu i 30 czerwca 2012 roku, przeszukanie u oskarżonego miało miejsce w dniu 18 lipca 2012 roku, od daty kradzieży do daty przeszukania minęło tyle czasu, że możliwe było przywiezienie aut do Ś., dokonanie ich rozbiórki i sprzedanie większości części. Wiadomym jest, że przy kradzieży takich pojazdów sprawcy działają bardzo szybko. Tu znamienny jest fakt, że u oskarżonego nie znaleziono żadnych części z pojazdu H. S.. Oskarżony przyznał się do zakupu tego pojazdu od A. S. (1), a że jego kradzieży dokonano w kwietniu 2012 roku, nie dziwi fakt, że części tych już nie było. Nie dziwi też, że części te nie zostały zaoferowane przez oskarżonego do sprzedaży za pośrednictwem portalu Allegro, taka sprzedaż umożliwiłaby przecież szybką identyfikację części i ich sprzedawcy, do tego bez wątpienia żaden sprzedawca części ze skradzionych aut nie chciałby dopuścić.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności Sąd nie miał wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego.

Oskarżony to osoba dorosła, w pełni poczytalna, działająca z rozeznaniami odpowiadającym swemu wiekowi i stopniowi rozwoju umysłowego. Nie zachodziły co do niego wątpliwości co do poczytalności. Zakup pojazdów pochodzących z kradzieży nie znajduje żadnego usprawiedliwienia. Nie sposób przyjąć, że oskarżonemu przyszło działać w szczególnych, atypowych okolicznościach, które choćby w niewielkim stopniu usprawiedliwiłoby podjęte przez oskarżonego działania. Z tej przyczyny Sąd przyjął, że należy oskarżonemu postawić zarzut bezprawnego zachowania i przypisał mu winę.

Kwalifikując czyny popełnione przez oskarżonego Sąd przyjął, że wypełniają one znamiona występków z art. 291 § 1 kk, przy czym zostały popełnione w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, stąd art. 91 § 1 kk.

A. W. (1) działał ze świadomością możliwości pochodzenia pojazdów, które nabywał z czynu zabronionego, dla wypełnienia znamion strony podmiotowej przestępstwa określonego w art. 291 § 1 kk nie była zaś konieczna świadomość oskarżonego dotycząca okoliczności związanych z popełnieniem czynów zabronionych, z których pochodził samochody.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał A. W. (1) za winnego popełnienia występków z art. 291 § 1 kk i wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczona kara stanowić będzie dostateczny wyraz represji karnej, jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, winna spełnić swoje funkcje w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej. Przy wymiarze kar Sąd wziął pod uwagę jako okoliczności obciążające: motywację oskarżonego, sposób działania, znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał uprzednią niekaralność oskarżonego, fakt, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Sąd uznał, iż kara ta będzie właściwa, by wdrożyć oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego, a nadto spełni swoje cele ogólnoprewencyjne, pozwoli na ugruntowanie świadomości, że każdy, kto w przestępny sposób narusza dobro prawne, zostanie sprawiedliwie ukarany.

Na mocy art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk Sąd, mając na uwadze dotychczasowy sposób życia A. W. (1), zastosował wobec oskarżonego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, uznając iż korzystniejszym w kontekście oddziaływania kary będzie zawieszenie jej wykonania i poddanie oskarżonego wzmoczonej samokontroli, przy świadomości, że postępowanie niezgodne z prawem może spowodować wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności. W przekonaniu Sądu orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w wymiarze roku i 6 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczające dla spełnienia celów kary i zapobieżenia powrotowi oskarżonego do przestępstwa.

Sąd wymierzył oskarżonemu grzywnę, mając na uwadze, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i korzyść taką osiągnął, a nadto, chcąc by oskarżony wobec, którego warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności odczuł naganność swojego postępowania. Wymierzając tę karę Sąd baczyl, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, nadto Sąd miał na uwadze, że celem kary grzywny jest nie tylko to, by kara stanowiła element dolegliwości a nadto by pozbawiła sprawcę czynu karalnego osiągniętych profitów. Relacja między osiągniętą korzyścią a wymierzoną karą grzywny winna więc być współmierna. Sąd orzekając karę grzywny uwzględnił także dochody oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Sąd miał więc na uwadze fakt, że oskarżony osiąga stały dochód miesięczny, nadto stan rodzinny oskarżonego i wynikające z tego obowiązki ekonomiczne, to że oskarżony ma na utrzymaniu małoletnie dziecko i żonę. Sąd miał na uwadze także możliwości zarobkowe oskarżonego.

Ponieważ oskarżony był zatrzymany należało, zgodnie z dyspozycją art. 63 § 1 kk, zaliczyć mu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania, przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

O opłacie Sąd orzekł na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zaś o wydatkach związanych w oparciu o art. 627 kpk.